

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Enchiridivm Chronologicvm Sacræ Et Prophanæ Historiæ

Salian, Jacques

Coloniæ Agrippinæ, 1638

Capvt IX. Alterum contra hænc regulam in re Chronologica insigne delictum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64957)

ad Chronologiam.

Ideòque Rabbinos aliquos non solum falsitatis arguimus, sed etiam impudentiæ non ferendæ, qui Aranum Abrahæ fratrem, septimo vel octavo vitæ suæ anno Saram filiam suam genuisse mentiuntur, nimirum vt Abrahamum Tharæ primogenitum inepta ambitione constituent. Sapienter quoque M. Tullius Sex. quendam Neuium falsi criminis arcessit, quod alioqui necesse fit biduo septingenta passuum millia fuisse decursa. Sicubi ergo de tempore gestæ rei coniecturis agendum fuerit, ita spatia temporis distribuenda erunt, vt quod cuique rei peragendæ sufficiat, prudenter tribuatur.

CAPVT IX.

Alterum contra hanc regulam in re Chronologica insigne delictum.

Illud quoque rectæ rationi, cum in rebus alijs, tum in ratione temporis non parum aduersatur, si vt deuites minus aliquod incommodum, in maius quoddam, aut plura etiam imprudente rincurras. Quo in genere non leuiter peccant, vt cum bona eorum venialoquar, qui cum locutionem quandam in Iudicum libro aliquoties
ē iteratam

Introductio

iteratam concoquere non valeant, & aliam deuorent nihilo molliorē: & incommodissime Israëliitarum tēporum illorum separant seruitutes, ab illis annis, quibus singuli Iudices Rempubl. administraffe à Scriptura ipsa traduntur. Sed eam rem si placet explicatius proferamus, & prudentis Lectoris iudicio permittamús.

Cap. 3. II.
E. 30. E.
cap. 5. 32.
E. cap. 8.
28.

Autor libri Iudicum Hebræorum, quē Samuelē nonnulli putant, scribit aliquoties, terrā Israëliitarum aliquot an. quieuisse, puta 40. Othoniele, Baraco, Gedeone aut etiam 80. Aodo, ad publicæ rei clauū sedentibus: quibus tamē an. pleriq; turbulenti admodum, atq; inquieti continentur. Nā Hebræi Cusano an. 8. Egloni an. 18. Iabino 20. Madianitis 7. Ammonitis 18. postremo Philisthæis an. 40. seruiuerunt. Necessesse tamē est istos ipsos annos, quibus terra quieuisse dicitur, esse illigatos in periodo gubernationis eorū Iudicū, quos Dñs ad libertatem populi sui suscitabat: ijsq; includi eas, quas diximus seruitutes. Nimirum vt anni, exitū inter ab Ægypto & tēpli Salomonici iacta fundamēta constent, prout à Scriptura plane ac dilucide definiuntur.

3. Reg. 6. 1.

Dicamus igitur, cum cōmuni Scripturæ interpretū sensu atq; sententia, terrā Israëliitarū quieuisse viginti, aut

Ad Chronologiam.

40. an. idē esse, quod intra 20. aut 40. annos datā esse populo illi quietem, à tyrannide vicinorū principū, atq; populorum, qui sub exortū talium Iudicum opprimebant Iudæos: non autem totos illos ann. aut quietos fuisse, aut turbulentos. Quæ interpretatio nihil admodum durum habet, quodq; Hebræo idiomati, ex quo nata est Latina versio, non sit indulgendum. Qui autē communissimæ huic, & cōmodissimæ interpretationi non acquiescūt, & Iudaicæ seruitutis annos à Iudicum gubernatione distrahunt, multis Scripturæ locis vim asserre coguntur. Primum quòd cum sint sex interualla seruitutū, duo posteriora Iudicum tēporib. permiscet, priora seiungunt arbitrato suo, cum eadem sit ratio & causa singulorū: & Deus æq; in singulis populi sui peccata puniret, æq; singularū vindices ac liberatores suscitaret, populi pœnitētia, & propria miseratione ac facilitate placatus.

Deinde apertissimum Scripturæ locum corruptionis arguunt ac falsitatis, quod sane animus horret, & piæ aures merito respuunt; eumq; ita corrigūt, vt pro 480. an. ab exitu ex Ægypto, ad tēpli Salomonici foundationē, quos Script. postulat, 500. ac 20. cōstituant:

Introductio

Iud. 15. 20

Iud. 16. 31.

Matt. 23.

24.

ruant: quos vt stabiliant, non minore
licentia viginti annos Heli Pontifici
detrahunt; aut vt suos illi annos qua-
draginta iudiciariæ potestatis confer-
uent, Samsonem exautorare non du-
bitant, quem sacer textus 20. annis iu-
dicasse populum, semel iterumque
testatur: aut certe duos simul Iudices
toto Samsonis tempore constituunt.
Denique quadraginta Arabicæ per-
egrinationis annos, in vnicum annum
audacter cogunt atque contribuunt:
sic vt exitus ab Ægypto, non à primo
egressionis anno, sed à quadragesimo,
si superis placet, inchoerut. haud mul-
to minore absurditate, quam si quis
anno vitæ suæ quadragesimo dicatur
viuere cœpisse. Nonne fuerat longe
satius, illam, quam dixi, mitigare lo-
cutionem, quam sese in tot absurdita-
tum laqueos induere, & delicatius
excolare culicem, cum audeas deglu-
tire camelum.

CAPVT X.

*Quæ pro eo delicto purgando fauere
videantur.*

AT enim fauet isti sententiæ S.
Augustinus, qui desertè inter-
ualla pacis à bellicis, sollicitisque dis-
cernit. Non negamus sane, quod tan-

tus